

Maksimumsfart paa Landevejene, de ere gaaede ind paa at stoppe ved Møde med kørende og ridende, og de ere gaaede ind paa en stærkt indskrænket Fart ved Nattetid, men de mene ganske vist, at det bør ikke være afhængigt af de enkelte Amtsraad eller af den højtærede Minister, hvor megen Sympati de maaske end kunne have for ham; thi det bør være ens i alle Jurisdiktioner, Loven bør ikke være afhængig af Skøn fra de paagældende forskellige Egne, men bør være affattet saaledes, at Automobilisterne vide, hvad der er deres Ret.

Men endda have de Indrømmelser, Automobilisterne have villet gøre, og de Hensyn, de have villet tage i hvilken som helst Henseende, ikke kunnet stemme den højtærede Minister saa velvillig, at han har ment at kunne forelægge et Lovforslag, der gik ud paa at give Adgang til denne Kørsel paa alle Veje og i hele Døgnet. Det gaar, haaber jeg dog, med den højtærede Ministers Optræden overfor Automobilismen som overfor Socialismen i sin Tid. Den højtærede Minister vilde jo en Gang slaa Bom for Socialismen, men han har meget viseligt ladet denne Bom gaa op igen og har ingen Grund haft til at beklage sig over denne Bevægelse her i Landet. Den har været overordentlig hensynsfuld og har paa alle Punkter taget Del i godt Samfundsarbejde, og det er, fordi den har været i Pagt med Fremskridtet. Jeg tror, at den højtærede Minister ogsaa meget godt kunde lade Bommen gaa op for Automobilismen og være overbevist om, at ogsaa den staar i Pagt med Fremskridtet. Der er nemlig her Tale om betydelige Fordele for det danske Samfund, f. Eks. for Industrien. Trods den bestaaende Lov har der jo været en faktisk Stigen i Prisen for solgte Varer, fra 45,000 Kr. i 1903 til ca. 94,000 Kr. i 1905. Automobilisternes Andragende til Regering og Rigsdag anbefales derfor af store faglige Organisationer. Det viser, hvilken Betydning man tillægger Virksomheden med Fremstilling af Automobiles og alt, hvad dertil hører. Der er som Anbefalere Organisationer som Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, der er de samvirkende Fagforbund, der er Københavns Handelsforening og en hel Mængde andre Virksomheder, blandt hvilke jeg kun skal nævne Københavns Telefonselskab, fordi der jo i dette sidste Tilfælde er Bud til Landboerne ogsaa. Telefonselskabet nævner, at hurtig Besørgelse af de Ekspeditioner, det maa

paatage sig, Rettelser af Fejl o. s. v. ville kunne foregaa langt bedre, naar man havde Lov til at bestige en Motorcykel, end medens man har den nuværende Befordringsmaade. Det viser sig altsaa paa dette lille Omraade, at Landboerne ogsaa i visse Tilfælde kunde have Nytte af denne hurtige Besørgelse; og det er jo endda endnu paa et ganske snævert Omraade. Thi jo mere man undersøger denne Sag, des mere vil det i det lange Løb — om jeg maa bruge det Udtryk, naar det gælder Automobilporten — vise sig, at Automobiles ville blive til stor Nytte og Gavn for Landbruget, bare man ret forstaar, hvorledes deres Virksomhedsomraade skal afgrænses, og vil stille sig i et naturligt og forsvarligt Forhold overfor dem. Jeg kan her nævne, at Nyttekørsel paa Landet med Automobiles i høj Grad vil kunne gavne Læger, Dyrslæger, Brugsforeninger, Mejerier, Teglværker, Bryggerier og lignende Virksomheder. Men saa længe den bestaaende Lov og det nuværende Lovforslag, som jo sandsynligvis bliver ophøjet til Lov, skulle være retledende for, hvad Automobilisterne maa, og hvorledes alt, hvad der vedrører Automobiles, skal ordnes, saa længe, tør jeg vove at sige, vil den Nytte, man ogsaa paa Landet vil kunne drage af denne Opfindelse, blive ganske illusorisk eller i alt Fald meget stærkt begrænset.

Nu fremhæves det jo fra mange Sider, at der er Fare ved Automobilporten. Det er anført, at der er indløbet Adresser bl. a. fra sjællandske Landboforeninger, i hvilke de besvære sig over den. Man har ikke været lige saa tilbøjelig til at fremhæve alle de anbefalende Ord, som ere fremkomne til Fordel for den. Den højtærede Minister var imidlertid saa elskværdig straks i Dag at sige, at der virkelig var indløbet saadanne Adresser og Udtalelser fra forskellige Steder i Landet, i hvilke man gav sin Mening til Kende, men det var endnu for lidt Materiale at bygge paa. Det er dog værd alligevel at bemærke, at der er ikke ganske faa Politimestre, Herredsfogder, der have udtalt sig til Gunst for en udvidet Automobilførd. Af 218 adspurgte Jurisdiktioner have 108 svaret, deraf have de 87 billiget den friere Kørsel, kun 21 ikke. Og af 1,087 Sogneraad have 381 svaret, og deraf være kun 81 mod den friere Kørsel. Det viser sig da, at man paa Landet er ikke saa absolut bange for Automobilismen, som maaske mange kunde tro. Der er heller ingen Anledning dertil. Thi det er ikke rigtigt, naar den